

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/110/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200667
Dátum vydania rozhodnutia:	04.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013200667.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mikuláš Váreha - VENIKOM, so sídlom Tokajská 125/41, Malá Trňa, IČO: 35 479 345, v zastúpení JUDr. Pavol Gombos, advokát, Moldavská cesta 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná ul. 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/117436/2013 zo dňa 7. marca 2013, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/85/2013-40, zo dňa 14. augusta 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/85/2013-40 zo dňa 14. augusta 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach, uznesením zo dňa 14. augusta 2013, č. k. 7S/85/2013-40 žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. V odôvodnení poukázal na skutočnosť, že žalobca ako právnická osoba (správne fyzická osoba podnikateľ) vznikol za účelom podnikania a nepriaznivá finančná situácia je dôsledkom skutočností majúcich základ v podnikaní, pričom pokiaľ by nepriaznivá finančná situácia bola dôvodom pre oslobodenie od súdnych poplatkov, znamenalo by to prenesenie časti rizika spojeného s podnikaním na štát. Zároveň krajský súd poukázal na rozsah majetku žalobcu - základné imanie s rozsahom splatenia 6.000 Eur, ktorý podľa výpisu z OR žalobca vlastní ako spoločnosť s ručením obmedzeným ako i na výšku súdneho poplatku (70 Eur), pričom skonštatoval, že nepredstavuje pre žalobcu tak vysokú sumu, ktorú by nebol schopný uhradiť. Ako neopodstatnenú vyhodnotil argumentáciu žalobcu ohľadne (neprimeraného zaťaženia spoločností, nezákonné zadržiavanie finančných prostriedkov zo strany daňových úradov, blokovanie majetku), nakoľko sú pre posúdenie žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov irelevantné. Keďže žalobca nepredložil napriek výzve súdu žiadne doklady, ktoré by deklarovali jeho majetkové pomery, a ani nevyplnil náležité tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, nepreukázal splnenie podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov preto mu súd oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v ktorom sa nestotožnil s odôvodnením krajského súdu, pričom zotrval na skutočnostiach ktoré uviedol v samotnej

žiadosti o oslobodenie od platenia súdneho poplatku obsiahnutej v odvolaní proti uzneseniu o zastavení konania. Naďalej zotrval na tom, že jeho pomery oslobodenie od súdneho poplatku odôvodňujú. Konštatoval, že nepriznanie oslobodenia od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca je podnikateľom a došlo by tým k preneseniu podnikateľského rizika z podnikateľa na štát nemá oporu ani v súčasnej právnej praxi a nie je v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Žalobca opätovne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 4 Cob/39/2012 -135 ako i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 5Obo/127/2008, 5Obo/128/2008 a 5Obo/129/2008. Taktiež sa žalobca nestotožnil so záverom krajského súdu, že nepreukázal ním tvrdené skutočnosti pričom zdôraznil, že súd má vedomosť o desiatkach a stovkách podaných žalobách spoločnosťami personálne prepojenými s V. M. a ani nevyzval žalobcu na doplnenie dôkazov, nevykonával žiadne dokazovanie a bez ďalšieho rozhodol v neprospech žalobcu. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu aby rozhodnutie krajského súdu zmenil a žalobcovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný podľa ust. § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal vec v medziach podaného odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá bez nariadenia pojednávania, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, podľa ust. § 250 ja ods. 2 prvá veta O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 138 ods. 1, 2 O.s.p., na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

V návrhu musia byť pomery účastníka dokladované

- a) vyplneným tlačivom, ktorého vzor uverejní ministerstvo spravodlivosti na svojom webovom sídle, alebo
- b) rozhodnutím o hmotnej núdzi podľa osobitných predpisov.

Z obsahu spisu je zřejmé, že žalobcovi vznikla poplatková povinnosť podaním návrhu - žaloby v sume 70 Eur, podľa pol. č. 10a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, na zaplatenie ktorého bol žalobca vyzvaný výzvou konajúceho súdu zo dňa 27. mája 2013, č. k. 7S/85/2013-23. Žalobca bol zároveň poučený, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, súd konanie poukazom na ust. § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. zastaví.

Krajský súd uznesením zo dňa 26. júna 2013, č. k. 7S/85/2013-27 konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca odvolanie spolu s návrhom na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Následne krajský súd vyzval žalobcu na predloženie vyplneného tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania. Žalobca predložil krajskému súdu čestné prehlásenie v ktorom vyhlásil, že spoločnosť nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť, iba nevyhnutné úkony spojené s jej chodom, nedisponuje žiadnym majetkom a zároveň vyhlásil, že všetky účtovné a iné doklady boli zaistené orgánmi činnými v trestnom konaní a do dnešného dňa neboli vrátené. Taktiež priložil tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v ktorom vyplnil iba svoje identifikačné údaje.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 14. augusta 2013, č. k. 7S/85/2013-40 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Odvolania proti tomuto rozhodnutiu je predmetom tohto konania na

odvolacom súde.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť z dôvodu, že krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav z ktorého vyvodil nesprávny skutkový záver o majetkových pomeroch žalobcu, hoci vec správne právne posúdil. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že krajský súd pri odôvodňovaní nepriznania oslobodenia od súdneho poplatku vychádzal z majetkových pomerov spoločnosti s ručením obmedzeným a poukazoval na výšku základného imania hoci žalobca je fyzická osoba podnikateľ, podnikajúci na základe zák. č. 455/1990 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon). Krajský súd správne konštatoval, že žalobca začal svoju činnosť za účelom podnikania a nepriaznivá finančná situácia je dôsledkom skutočností majúcich základ v podnikaní, pričom pokiaľ by nepriaznivá finančná situácia bola dôvodom pre oslobodenie od súdnych poplatkov, znamenalo by to prenesenie časti rizika spojeného s podnikaním na štát, avšak nemožno nechať bez povšimnutia vyššie zmienenú skutočnosť, že krajský súd v odôvodnení vychádzal z čiastočne nedostatočne zistených skutkových okolností. Vo vzťahu k uvedenému je nepochybné, že aj samotné odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu sa javí ako nedostatočné vychádzajúce z nesprávnych skutkových zistení, čo zakladá ďalší zrušovací dôvod podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., nakoľko sa týmto odňala žalobcovi možnosť konať pred súdom v tom smere, že sa nemohol vzhľadom na uvedené kvalifikovane vo svojom odvolaní brániť proti záveru o jeho majetkovej situácii vo vzťahu k povinnosti platiť súdny poplatok za podanú žalobu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol odvolací súd tak, že rozhodnutie krajského súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Úlohou krajského súdu bude v ďalšom postupovať v naznačenom smere.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.